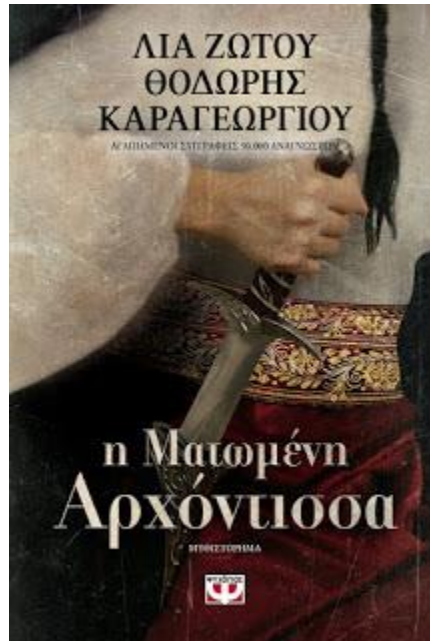

Η ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ των Λίας Ζώτου & Θοδωρή Καραγεωργίου - Book review

31

Μαΐου

Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Ένας έμπορος από την Οδησό παίρνει όρκο βαρύ να σπείρει παντού το όραμα της Φιλικής Εταιρείας. Ένας Ελβετός τυπογράφος αφήνει πίσω τη ζωή του για να λάβει μέρος στην ελληνική επανάσταση. Ένα αμούστακο αγόρι γίνεται τρανός καπετάνιος. Μια νεαρή Χιώτισσα δίνει τη δική της μάχη έχοντας για μοναδικό όπλο την πένα της. Ένας Σουλιώτης βοηθάει μια χριστιανή και μια μουσουλμάννα να δραπετεύσουν από το χαρέμι του Αλή Πασά στα Γιάννενα.

Η Ελλάδα φλέγεται, ματώνει, παλεύει να αποτινάξει τον ζυγό της σκλαβιάς από πάνω της. Κι η Ιστορία εκεί, πάντοτε παρούσα, να καθορίζει τα βήματα όλων, να τους οδηγεί άλλοτε σωστά και άλλοτε λανθασμένα, να σμίγει τα χνάρια τους, να τους χαρίζει χαρές και πίκρες, να γράφει τις σελίδες της ζωής τους πότε με την απελπισία και πότε με τον έρωτα, πότε με τον θάνατο και πότε με την ελευθερία.

«Τι είναι για μένα η Ελλάδα; Να, σαν να τη βλέπω τώρα δα μπροστά μου... Μία γυναίκα λεβέντισσα, μία γυναίκα αρχόντισσα· στέκει περήφανη κι αγέρωχη. Με τη λευκή την πουκαμίσσα της, τη χρυσοποίκιλτη στολή της. Μπορώ θαρρείς ν' αγγίξω τ' ανάγλυφό της το υφάδι. Μία γυναίκα στριμωγμένη στη γωνιά, απ' όλους σας κυκλωμένη. Μα πάνω της βαστάει λεπίδι, και το 'χει πιότερο να πεθάνει παρά να πέσει στα βρωμερά σας χέρια!» Ένα αριστοτεχνικά γραμμένο μυθιστόρημα για την πιο ιστορική στιγμή της νεότερης Ελλάδας.

Προσωπική άποψη:

Το ζεύγος των Λίας Ζώτου και Θοδωρή Καραγεωργίου επιστρέφει για μία ακόμα χρονιά μ' ένα ιστορικό μυθιστόρημα, περιεκτικό και ουσιώδες, στοχευμένο και παράλληλα βαθιά συναισθηματικό, που μας ταξιδεύει στα χρόνια μιας πληγωμένης Ελλάδας που παλεύει να σταθεί στο ύψος της. Μιας Ελλάδας που ψάχνει να βρει τη δύναμή της, λίγο πριν την έναρξη της Επανάστασης του 1821, και που δίνει έναν από τους μεγαλύτερους αγώνες της μέχρι να φτάσει στην απελευθέρωσή της και στα πρώτα της χρόνια ως ελεύθερο κράτος, με την έλευση του Όθωνα στη χώρα το 1833. Χρόνια γεμάτα αγωνίες, δυστυχίες, πόνο, αίμα, δάκρυα, προδοσίες, αποχωρισμούς, μα και χρόνια μέσα στα οποία γεννήθηκε η ελπίδα, καλλιεργήθηκε το θάρρος, η πίστη στη δύναμη του ανθρώπου και στο όνομα της ελευθερίας, μα και η αγάπη που όλα τα σκοτώνει και συνάμα όλα τα θεριεύει και τ' ανασταίνει.

Μέσα απ' τις προσωπικές ιστορίες των Ανδρέα, Δροσής, Αϊσέ, Κίτσου, Λούκα, Παναγή, Φώτου, με τον καθέναν απ' αυτούς να δίνει την προσωπική του μάχη για την ατομική του ελευθερία, μα και για την ενίσχυση του αγώνα ενός ολόκληρου Έθνους ενάντια στον κατακτητή του, ξεδιπλώνονται μπροστά στα μάτια μας οι πιο σκοτεινές σελίδες της Ιστορίας της Ελλάδας, αλλά και του Αγώνα που σημάδεψε αυτές. Σελίδες γραμμένες με αίμα που ακόμα κι αν θες να τις ωραιοποιήσεις ή να βρεις την ομορφιά μέσα τους, δεν μπορείς να το κάνεις. Γιατί τίποτα το όμορφο δεν υπάρχει στον πόλεμο, και ακόμα κι εκεί που φαινομενικά υπάρχει αρμονία και συνεργασία, πάντα παραμονεύει το σκότος και η διχόνοια, η άπληστη επιθυμία του ανθρώπου να επιβληθεί έναντι κάποιου άλλου. Τίποτα το λαμπερό, εκτός από τις ένδοξες φιγούρες των ανθρώπων εκείνων που είχαν την ψυχή ν' αφήσουν όλα τ' άλλα στην άκρη, να εξαφανίσουν το εγώ τους και ν' αγωνιστούν για το εμείς.

Οι φιγούρες αυτές δεν είναι άλλες απ' αυτές που έμειναν στο Πάνθεον της Ιστορίας ως ήρωες, ως οι άνθρωποι εκείνοι που θυσίασαν τη ζωή τους ολόκληρη, κυριολεκτικά και μεταφορικά, προκειμένου να δουν την αγαπημένη τους -που δεν είναι άλλη απ' την Ελλάδα- ελεύθερη και δυνατή, ν' αναπνέει ξανά κάτω από έναν γαλάζιο ουρανό που όμοιό του δεν μπορείς να βρεις πουθενά. Ήρωες όπως ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης, ο Μιαούλης, ο καθένας με τα δικά του ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που τους ξεχώριζαν, όχι μόνο ως επαναστάτες, αλλά και ως ανθρώπους. Γιατί, τελικά, αυτός είναι ένας ακόμα παράγοντας που έκανε να χαραχθούν στη μνήμη μας τα ονόματα και τα πρόσωπά τους. Και όλα αυτά τα στοιχεία, οι συγγραφείς μας, τ' αξιοποιούν στο μέγιστο βαθμό αποτυπώνοντάς τα πάνω στο χαρτί με ρεαλισμό και αλήθεια.

Πάνω στο χαρτί, όμως, αποτυπώνουν και την Ελλάδα του τότε, ταξιδεύοντάς μας στο χώρο και στο χρόνο, συστήνοντάς μας πόλεις που αν και τις γνωρίζουμε στο σήμερα, ανακαλύπτουμε ένα άλλο πρόσωπό τους, εκείνο που είχαν πριν όλα αλλάξουν και "θυσιαστούν" στο βωμό των αλλαγών που φέρνει ο χρόνος που άλλοτε είναι σύμμαχος κι άλλοτε αδυσώπητος εχθρός. Και όπως και με τον ευρύτερο ιστορικό άξονα του βιβλίου, έτσι κι εδώ είναι εμφανές το ότι οι συγγραφείς έχουν μελετήσει εις βάθος και με αρκετή έμφαση στις λεπτομέρειες, αντιλαμβανόμενοι πως η ιστορική αλήθεια από μόνη της, χωρίς να στηρίζεται σε ρεαλιστικές βάσεις και χωρίς να έχει ως φόντο ένα

σκηνικό που αναπαραστά την πραγματικότητα του παρελθόντος, δεν μπορεί να σταθεί και να μας βοηθήσει στο να πλάσουμε με τη φαντασία μας εικόνες.

Παραπάνω, ανέφερα την αγάπη, όμως, αν και αυτή υπάρχει ξεκάθαρα στο μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου, δεν αποτυπώνεται στο πρόσωπο ενός μεγάλου έρωτα. Αντίθετα, αν και την βλέπουμε να υπάρχει στις καρδιές των ανθρώπων, έχει ως αποδέκτη την πατρίδα τους, τον Αγώνα, την ελευθερία, τον άνθρωπο γενικότερα και όχι συγκεκριμένα, όχι τουλάχιστον μ' έναν τρόπο που θα επηρέαζε την αντικειμενικότητα. Με απλά λόγια, και για να μην φλυαρήσω ακόμα περισσότερο, η "Η ματωμένη αρχόντισσα" είναι ένα βαθιά ειλικρινές, αληθινό και συνάμα συναισθηματικό ιστορικό βιβλίο, που χωρίς να κουράζει ή να στέκεται υπερβολικά σε λεπτομέρειες που ίσως να μην μας ενδιαφέρουν και τόσο, μας ταξιδεύουν σε μία απ' τις σημαντικότερες ιστορικές περιόδους της Ελλάδας που σημάδεψαν όχι μόνο τα χρονικά της, αλλά και την μετέπειτα ελληνική συνείδηση. Ένα βιβλίο που σίγουρα συστήνω σε λάτρεις -και μη- του είδους.

Βαθμολογία 9/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Ζώτου Λία & Καραγεωργίου Θοδωρής

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Κατηγορία: Ελληνική Λογοτεχνία

Έτος Έκδοσης: 2018

Αρ. σελίδων: 392

ISBN: 978-618-01-2554-2